

ÀNGEL SUBIRATS
Membre de la CPN de Progressistes-SDP

De la inflació a una recessió?

És necessari que el Govern actui ja

El mes de maig passat, Andorra ha arribat a un IPC del 6,5%, circumstància que no ens ha de sorprendre, ja que es dona pràcticament a nivell mundial. Però com hem arribat a estar així? És degut al conflicte entre Rússia i Ucraïna? Potser no del tot.

Ens hem de remuntar a l'any 2020, en plena crisi del coronavirus, i amb dues de les grans economies mundials en greu perill. Parlem dels EUA, i de la UE. Per tal que l'economia no caigués encara més, ambdues van prendre la mateixa decisió: posar més diners en circulació. A nivell europeu es van utilitzar sobretot per comprar actius com deutes exteriors, o oferir més liquiditat a la banca, però el mètode americà potser no va acabar de ser el més encertat.

Els EUA van utilitzar aquest diner extra també per crear subsidis i transferències d'efectiu tant als treballadors com als sectors més fràgils. Això va provocar una bonança econòmica general, on les empreses tenien accés a crèdits tous, i els treballadors a millors salaris en general. I què fa la gent quan té més diners? Doncs gastar.

La compra de béns duradors (béns que no es desgasten de pressa, com poden ser els electrodomèstics o vehicles) es va incrementar als EUA un 30% el 2020, provocant que les cadenes de subministraments es trenquessin, i creant una oferta limitada (recordeu la crisi dels microxips de fa un temps?). Això va provocar que moltes fàbriques no poguessin servir, ja no produc-

tes dins del mercat americà, sinó components fabricats a altres països, i si una fàbrica de components de, per exemple, Xina, no pot servir, no pot servir a nivell mundial, encara que la principal demanda sigui només d'un país.

I què passa quan hi ha més demanda de productes, juntament amb una oferta limitada? Doncs una pujada dels preus, i si les circumstàncies fan que perduri en el temps, doncs ens trobem exactament en la definició d'inflació.

Aquesta inflació hauria d'haver estat transitòria i controlada

Si baixen els ingressos de les famílies i les vendes, hi haurà recessió

Però Jerome Powell i Christine Lagarde (responsables econòmics de EUA i la Unió Europea), no van tenir present que, donant les indicacions de posar més diners en circulació, crearien una inflació? És clar que sí, però aquesta inflació hauria d'haver estat transitòria i controlada. El que no s'esperaven era el conflicte rus-ucraïnès, que ha provocat que aquesta inflació es dispari encara més, i sobretot, que no pugui ser gestionada. Així doncs podríem dir que la inflació ha es-

tat creada per la combinació de la crisi del coronavirus, l'actuació econòmica sobretot dels països que han injectat diners directament en el teixit ciutadà, i el conflicte rus-ucraïnès.

Malauradament, només hi ha un mètode efectiu per aturar una inflació, i és apujar els tipus d'interès, per tal de provocar que la gent gastí menys, ja sigui perquè li interessa mantenir els diners estalviats al banc per guanyar-ne més, o bé perquè la gent que té préstecs, en apujar-se aquest interès, hagi de pagar més diners als bancs, tenint menys diners per gastar.

Això pot provocar que l'economia deixi de créixer, baixi l'activitat econòmica durant mesos, i baixi el PIB, els ingressos de les famílies i les vendes en general. O sigui, hi haurà una recessió.

I finalment un comentari respecte a les declaracions del ministre Jover. Segons el ministre de Finances, la inflació és del 6%, però tenim la sort que la inflació subjacent és només del 2%. Per a qui no ho sàpiga, la inflació subjacent es calcula traient els productes energètics (gasolina, electricitat), els aliments no elaborats (carn, fruita, peix...), i els serveis concertats (transport, telefonia). És a dir, que "tenim la sort" que els pisos, joies o l'alcohol només té aquest 2%, però el menjar, gasolina i els serveis al ciutadà, sí que s'apujaran de moment aquest 6%.

Convido el Govern que reflexioni amb una frase atribuïda a Karl Marx: "L'obrer té més necessitat de respecte que de pa".